

nimam pravzaprav nič več novega pristaviti. Poskusil bi samo še dokazati, da nikakor ni — ne prej in ne sedaj — bil ali je kmetovalec kriv podražanja živil.

Velecenjeni gospodje! Kmetovalec je že s tem zadovoljen, ako za svoj izdelek toliko dobi, kolikor je sam zanj izdal — a tudi to se zgodi v najredkejših slučajih. Dokaz za to je vedno nazadovanje kmetijstva, ki je, kakor mislim, skoro v vseh avstrijskih deželah enako.

Pri podražanju živil se moramo ozirati v prvi vrsti na meso. Učel bi si navesti razlike, ki so med cenami v naših krajih in onimi na Dunaju in v drugih velikih mestih. Na Spodnjem Štajerskem lahko dobite tam, kjer je živinoreja sploh še mogoča — kajti velik del dežel je suša in druge nesreče skozi skoro dve leti tako uničile, da je tam živinoreja skoro nemogoča — še danes meterski stot pol ali celo dobro rojenih živali za 60 do 70 kron — pri nas so cene nazadovale — in srednje ali slabše blago je še mnogo cenejše. Da stane n. pr. tukaj na Dunaju enaka kakovost 90 do 100 kron, tega pač ni kriv kmetovalec. S tem je že tako dokazano, da je tisti, ki nosi krivdo, iskati kje drugje. Žal, tega nekateri nočejo. Da pa kmetovalec pri takih cenah ne more več izhajati, se bo pač splošno moralo priznati.

Vsako si lahko sam preračuna, ali lahko pri takih cenah redi živino.

Ker pa je dosedaj vsaj kmetijstvo temelj države bilo in bo najbrže tudi ostalo, zato je dolžnost vlade in vseh poštenih ljudskih politikov, da za to skrbijo, da se kmetu zagotovi obstanek.

Žalibog, ravna avstrijska vlada z nami tako po maščevsko, zdi se, da ima za vse druge stanove več srca in smisla, kakor za nas kmetovalec.

Pač se ji dovolj pogosto pove v obraz, kako stoji naše razmere, a ona ima gluha ušesa. Če se zahteva kje kaka podpora, da ostane ljudstvo lahko vsaj na svoji grudi, se mora preleteti vsa ministrstva, in še potem je vprašanje, ali se je cilj dosegel. Z industrijo pa se ravna popolnoma drugače. Priznam, da je industrija velike važnosti za vsako državo, priznam tudi, da se mora za industrijo skrbeti, a bridko se bo maščevalo, ako se bo potem kmetijstvo zanemarjalo in samemu sebi prepustilo in takorekoč se bo pomagalo, da se kmetijstvo uniči. (Poslanec dr. Krek: Gledati moramo na Angleško!) Gospodu, ki je napravil medklic, sem zelo hvaležen za to, da me je opozoril ravno na Angleško. Tudi Angleška je bila svojočasno mnenja, da ni navezana na to, da bi bila agrarna država, in je podpirala le industrijo. Kaj dela Angleška danes? Danes se zopet trudi, da naseli kmete in da uvede zopet boljše kmetijstvo. Uvidela je že, da se brez kmetijstva tudi industriji ne more dobro goditi.

Naša vlada pač skrbi tudi za nas, pa v katerih stvarih! Pride z novimi davčnimi predlogi, kakere, kakor si misli, prav lahko prenašamo. Pride z davkom na žganje in noče napraviti niti razlike med žganjarno za spirit in domačo žganjarno; pride tudi z novim davkom na vino. To se je pač zgodilo v najneprimernejšem času. Saj je splošno znano, da vinogradnik na Avstrijskem zelo huda preda. Imamo v Avstriji pač tu in tam, kar se tiče množine, kako dobro vinsko trgati, toda kakovost vin je, kakor znano, letos zopet slabša, in celo boljše lanska vina se ne dajo vnovčiti. In kljub temu se še hoče sedaj zahtevati tudi davek od vinogradnikov. Morebiti se bo reklo, da se pridelovalcem vina ne bo naložil davka. Toda na to ne dam mnogo, kajti prepričan sem, da se bo pridelovalec tudi v bodoče izrabljalo, kar se že danes godi, kajti vsak veletržec bo razumel stvar tako urediti, da se bo davka navalil zopet na pridelovalca.

Ako se skoro samo pridelovanju nalagajo breme, kako se naj potem na drugi strani dobi cen živin? Odkod naj ga vzame in kdo ga naj sploh prideluje?

Jasno je, da so plače naših delavcev poskočile najmanj za 100 odstotkov. V tem ne stoji kmetijstvo nikakor za mesti in industrijskimi kraji. Tudi kmetijstvo mora industriji slediti, kajti če bi tega ne storilo, bi noben človek ne ostal več na deželi kot delavec. Saj je že samo na sebi mestno in industrijsko delo ugodnejše, nego delo na deželi, zato nikdo ne ostane rad na deželi, razven tega, ki ga družinske in druge razmere k temu silijo.

Drugo pa pogršam, in to je davka na pivo, ki ga je pustila vlada pasti. Rad bi pa vendar rekel, da ... (Poslanec Kadlčak: Toda mi jo dobimo na deželo za zboljšanje deželnihih financ!) To je že mogoče, toda mi jo dobimo tudi na Štajerskem, to ni nikakor izključeno, ako pri tem ostane, se nas bo od dveh strani napadlo.

Toda en davka bi bil posebno rad videl, ako bi ga bil gospod finančni minister predložil, namreč davka na lepoto. Menim, da mi pač ni treba dokazovati, da je na Avstrijskem dovolj lepote.

V uvodu sem rekel, da pride pri draginji, posebno pri draginji živil, in prvi vrsti meso v poštev. Toda ne samo meso je drago, vsak predmet, ki ga mora tudi kmetovalec kupiti, je postal dražji in se je cena bolj zvišala, nego našim pridelkom. Lahko dokazem s številkami, da so se zvišale cene pri naši živinoreji kvečjemu za 5, večinih tudi za 10 odstotkov, med tem ko skoro ne morem verjeti, da bi morali za predmet, ki ga moramo mi kupiti, plačati samo 25 odstotkov več, ampak pride predmet mnogo dražje.

Ako se pa hoče živinorejo povzdigniti, se mora za njo tudi nekaj storiti, in v prvi vrsti se morajo doseči take cene, da moremo izhajati.

Ako se tega noče, ako se hoče nasproti delovati, potem vsa druga sredstva nič ne pomagajo. (Pritrjevanje.)

Navedel sem tudi, da naše cene nikakor niso previsoke. Treba je le za to skrbeti, da se enkrat cene za pošiljanje znižajo (Poslanec Grafenauer: Medkupčija!), da se medkupčija odpravi, da se pošiljanje hitreje izvrši, ko dožda. Noben kmetovalec si ne upa poslati enega vagona živine na Dunaj. Prvič so tarifi že sedaj silno visoki (Poslanec dr. Benkovič: In južna železnica je hoče še povišati!) in hoče se je še povišati. Kdo naj nosi ta bremena? Drugič traja pošiljanje več dni, in živina pride semkaj v takem stanju, da je že človek res ne pogleda, več rad, in se torej težko proda. Ako bi se hitreje pošiljalo, bi se gotovo tudi oddaljeneje dežele potrudile, da bi živino od tam vvažale, kar bi zelo veliko pripomoglo k znižanju draginje živil. (Medklici.)

(Konec prihodnjšč.)

Državni zbor.

Zadnji petek, dne 29. novembra se je končala razprava o draginji živil. Izmed slovenskih poslancev je govoril poslanec Roškar, kojega govor smo začeli danes objavljati. Trije liberalni poslanci, Ploj, Ježovnik in Roblek se seveda niso oglašali, vendar pa njihovi listi venomer pišejo, da le oni kaj storijo za kmeta. Govorniki, ki so zastopali kmečko stališče, so krepko odbijali napade socialdemokratov in liberalcev, ki pravijo, da so kmetje krivi draginje živil. Izvolil se je odsek 52 poslancev, ki bo preiskoval, kje je krivda draginje in bo priporočal primerne odprave.

Isti dan se je sprejel tudi predlog, da naj se odsek za ljudsko zavarovanje posvetuje tudi takrat, kadar ni zasedan državni zbor.

Potem pa je razglasil predsednik, da tekoči teden ne bo zborniški, ampak samo seje odsekov. Toda teh odsekovih sej ni narekovala skrb za delovanje odsekov, ampak strah Nemcev pred slovansko ogorčenostjo. V soboto, dne 30. nov. so namreč Nemci prisilili, da sta češka ministra Braf in Začek izstopila iz ministrstva. Ker bi pa Slovani ne prenašali mirno, ako bi prišel Bienerth ta teden s samimi Nemci pred zbornico, zato so rajši odpovedali zborniške seje in napovedali zborovanje odsekov.

Češka ministra Braf in Začek sta dala ostavko. Cesar je ostavko sprejel. Sedaj je Bienerthovo ministrstvo, izvzemši dveh Poljakov, popolnoma nemško. Tako se na nečuten način izzivajo slovanski poslanci, ki imajo večino v zbornici in v državi. Naši liberalci pa se še vključ temu čudijo, ako tudi našim poslancem zavre kri in se branijo pred nemškim nasilstvom. Zakaj sta šla Braf in Začek? Nižjeavstrijski, gornjeavstrijski, solnograški in predarlski deželni zbori so sklenili zakone, ki proglašajo nemščino za deželni jezik. Ker se pa v teh deželah, posebno pri Nižjeavstrijskem, nahaja mnogo Čehov, je samoumevno, da se Čehi na vse kriplje branijo. Toda Bienerth se na to ni oziral, ampak predložil zakone cesarju v potrjenje. Za tako postopanje seveda češka ministra ne moreta biti soodgovorna, zato pa sta odstopila. Pravijo, da bodo Nemci poklicali dva češka uradnika na njih mesta, seveda taka, da bosta Nemcem ljuba.

Pravijo, da bo začel državni zbor zopet dne 9. novembra delovati. Toda zelo dvomimo, kajti Slovani se še zaradi teh nečutenih dogodkov tudi do tega dne ne bodo pomirili. Niso vsi kakor naša liberalna trojica na Dunaju, ki si dajo tam od vlade vse dopasti, doma jo zaradi vsakega imenovanja napadajo.

Poslanci Roškar, Pišek in tovariši so vložili dne 29. oktobra predlog, s katerim zahtevajo, da naj vlada prispeva primerno svoto k šolskim stroškom. Nadalje so poslanci Roškar, dr. Korošec, dr. Benkovič in tovariši vložili predlog za izpeljavo železnice Purkla—Sv. Lenart—Ptuj—Rogatec—Brežice.

Politični ogled.

— Novi davki. Državni proračun za bodoče leto kaže primankljaja okoli 42 milijonov kron. Vrh tega je še treba plačati stare dolgove, tako, da potrebuje finančni minister prihodnje leto okoli 400 milijonov kron za pokritje dolgova. Za to pokritje bi naj služili novi davki, ki bi se upeljali na kisle vode, sodavico, žveplenke. Zvišali bi se davki na žganje, vino, osebno dohodnino in na previsoke obresti pri podjetjih.

— Na Ogrskem še vedno nimajo novega ministrstva. Sedaj se govori, da se bodo Košutovci razcepili. Isti, ki na noben način nočejo skupnega gospodarstva z Avstrijo, bodo izstopili iz stranke, drugi bodo pa ostali zvesti Košutu ter v zvezi z ustanovno in ljudsko stranko zopet prevzeli vladu. Pomembno je, da se je zadnje dni ustanovila na Ogrskem krščansko-socialna stranka, koje voditelj grof Šaparik je pri ustanovitvi izjavil, da se Ogrci ne

smejo loviti toliko za puhle besede, ampak delati za gospodarsko okrepitev. Splošno se sodi, da bo nova stranka uživala v visokih krogih veliko zanimanje.

— Grško: Na Grškem je upor mornarjev že zaduščen. Salamis in otoki Leros, ki so ju uporniki zasedli, sta zopet v rokah vlade. Večina ubaglih upornih častnikov in mornarjev je vjeta. Dne 1. t. m. je imel ministrski svet sejo, ki sta se je udeležila državna pravdnika areopaga in prizivnega sodnega dvora. Razpravljalo se je o zadnjih dogodkih. Sklenilo se je, da se bo sodilo upornika po meščanskem pravu ter se jih bo postavilo pred porotno sodišče.

Mala politična naznanila.

Dne 29. oktobra: V Budimpešti, in sicer v stanovanju obolelega ogrskega trgovinskega ministra Košuta se je vršil včeraj ogrski ministrski svet, ki je bil pa brez uspeha. — V Sarajevu se je osnoval začasni odbor „Kluba Starčevićeve hrvatske čiste stranke prava“, ki je izdal oglas na narod, v katerem se obrača na rodoljube v Bosni in Hercegovini, da osnujejo po deželi krajevne klube. Stranka se postavi na zakonito priznan temelj. — Listi poročajo, da je prišlo med rusko in avstrijsko vlado do sporazumljenja glede ustanovitve ruskega konzulata v Pragi, ki bo veljal Rusijo letno 9000 rubljev. — Predsednik ameriške države Nicaragua je napovedal vojsko ameriški državi San Salvador. — Med Rusijo in Japonsko se vrše razni dogovori, ki bodo položaj na Daljnem Vzhodu popolnoma izpremenili. Umrjeni japonski minister Ito je nalašč zato prišel v Harbin, da se dogovori o temelju teh dogovorov.

Dne 30. oktobra: V dunajskih dobro poučenih krogih se govori, da utegnejo biti na Hrvaškem volitve preje razpisane, kakor se kdo nadeja. Ban Rauchi namreč upa, da je zadal koaliciji že toliko nadržev, da jo pri volitvah gotovo porazi. — Cesar je sprejel istrskega deželnega glavarja dr. Rizziya v avdijenci. Rizzi je poročal cesarju o gospodarskih razmerah v Istri. — Ustava Bosne in Hercegovine bo razglašena v prvi polovici meseca novembra.

Dne 31. oktobra: Bolgarski kralj Ferdinand je pri svojem obisku na Srbskem tri četrt ure govoril s srbskim ministrskim predsednikom o podlagi za srbsko-bolgarsko zvezo. — Med grškimi častniki je nastal razpor. En del častnikov hoče, da brez poglavitne odstopi vlada, da odstopi kralj in da se pre konservativne poslance in konservativne politike, draga skupina pa hoče mirnega razvoja. — Grški vojni minister je predložil zbornici predlog za vojaško zvezo s Turčijo. Večina je sprejela predlog z molkom. — Srbski princ Jurij je povodom ministrske krize v Srbiji pisal pravosodnemu ministru Ribaracu pismo, v katerem ga je pozival, naj umakne svojo ostavko, da ostane koalicijska vlada in da se prepreči sestava Pašičevega ministrstva. Predvčerajšnjim se je bavil ministrski svet s to zadevo in sklenil, naprositi kralja, da princea Jurija radi njegovega nepravilnega in protustavnega postopanja kaznuje.

Dne 1. novembra: Iz Aten na Grškem poročajo: Uradni list prinaša odlok, s katerim so sprejete ostavke grških princev z ozirom na vojaške časti. — Češki narodni svet je poslal cesarju kabinetsni pisarni brzojavko, v kateri prosi cesarja, naj bi postav, sklenjen od nižjeavstrijskega, gornjeavstrijskega, solnograškega in predarlskega deželnega zbora ne podpisal, ker te postavbe kruto žalijo čast češkega naroda. — Poljskemu klubu je podal češki narodni svet obžalovanje, da sta dva njegova člana, Bilinski in Duleba, podpisala protičeške postavbe.

Dne 2. novembra: Cesar je sankcioniral zakone, ki jih je sklenil nižjeavstrijski, gornjeavstrijski, solnograški in predarlski deželni zbor. — V Perziji so vzbuhili nemiri. — Radi ostavke srbskega ministrstva sta se odpovedala podprednika skupščine svojim častnim mestom.

Razne novice.

* Iz pravosodne službe. Dr. Karol Petriček pri okrožnem sodišču v Celju je izstopil iz pravosodne službe in stopil v pisarno odvetnika dr. Klesewetterja v Slovenjgradu.

* Iz poštne službe. V višji plačilni razred so pomaknjeni poštni poduradniki Karol Bucher v Mariboru, A. Šerak v Celju, Anton Musger v Radgoni, Jožef Gostinčič v Mariboru, Simon Kramer v Ptaju, Iyan Samide, Ivan Jos, Jožef Klug, Jožef Muršec, Jakob Vodopivec, Matija Bole, Prokop Kilianek, Aleksander Černer, Nikolaj Boječko in Franc Brandstätter v Mariboru. — V pokoj je stopil poštni poduradnik Anton Krump v Mariboru.

Za sušo. Roškar in drugi štajerski poslanci so bili dne 28. oktobra pri poljedelskem ministru dr. Braču, ter mu ponovili svoje želje zaradi podpore po suši. Poljedelski minister je obljubil svojo pomoč.

* Kletarski tečaji. V primeru z drugimi, bolj naprednimi vinorodnimi deželami, je naše kletarstvo še na jako nizki stopinji. Zaradi tega je zlasti sedaj, ko je nastala potreba, da izvažamo vino, nujno potrebno, da se naši vinogradniki poprimejo boljšega kletarjenja, ter da pridelujejo dobro, okusno, čisto in stanovitno vino, ker je drugače nemogoče, s pridelki drugih vinorodnih dežel uspešno konkurirati. Kaj pomaga gospodarju-vinogradniku še tako lepo groz-

je, ko ne zna pripraviti iz njega pijače tako, kakoršna se dandanes zahteva po svetu? Ravno tako jo tudi za kletarje, vinske trgovce in gostilničarje, ki posredujejo prodajo vina med pridelovalcem in obšinstvom, znanje umnega kletarstva, zlasti pravičnega ravnanja s posodo in z vinom neobhodno potrebno, kajti iz najbolj zlatne kapljice se z nepravilnim ravnanjem lahko naredi najgusnejša pijača. Da imajo ukažljivi priliko, se v umnem kletarstvu temeljito izučiti, priredi e. kr. vinarski nadzornik B. Skalicky pri državni uzorni kleti v Rudolfovem na Kranjskem tekem tekoče zime več trodnevnih kletarskih tečajev. Kdor se misli katerega teh tečajev udeležiti, zgleda naj se takoj pri e. kr. vinarskem nadzorstvu v Rudolfovem. Ker je število udeležencev za vsak tečaj omejeno, treba se je, komur je na stvari ležeče, čim prej zglasiti. Vsak, kdor bode v tečaj sprejet, bo o tem, potem posebnega vabila vsaj en teden pred pričetkom tečaja obveščen.

Otožni „Stajerc“. Nemškutarski ptujski list ima že od nekdaj navado, da ob velikih cerkvenih praznikih povzdigne pobožno oči proti nebesom, kakor kakšna, od njega tako grdo psvana tercijska, ter slovesno zapridiga in tako zopet natrosi svojim vernim backom peska v oči. V „Stajercem“ uredništvo so za bili možje, ki so zvali celo bolje pridigati, nego tako zvani vižarji na nekaterih romarskih potih. Sedanji urednik Linhart ni tako dober pridigar, kar spričuje njegov „pobožni“ nagovor v zadnji številki pod naslovom: „Vsi sveti.“ Samo mimogrede povemo, da je naslov popolnoma zgrešen, ker v cellem sestavku svetniki in njihov praznik niti omenjeni niso. Za svetnike nima Linhart nobenega smisla, „osobito ko pride točka o posnemanju svetnikov na vrsto. Linhart za to ni razpoložen, njegovega duha se je oprijela velika otožnost, ker se spominja na „praznik mrličev“. Vernih duš dan bi mu gotovo nudil preveliko krščansko stvarino v razmišljanje. O čem pa on razmišlja? Ne o neomrljivosti človeške duše, ne o sodbi po smrti, kjer bo čednost dobila plačilo, greh pa kazen, ne o večnem življenju, ne o nebesih, še manj o večni kazni, ne o svidenju po vstajenju mrtvih — vse te reči so prekrščanske in spomin na nekatere preveč neprijeten in siten. Linhart v cellem svojem pobožnem nagovoru poudarja skoro samo eno misel, namreč popolno enakost ljudi po smrti — dokaz, da pridiga stari, nepopoljšljivi socialisti demokrat, ki stremi po popolni enakosti vseh ljudi že do stran groba. Sicer je lepa misel, da so ljudje po smrti vsi enaki, in dal bi se iz te misli posneti prelep opomin k vdanosti v trpljenje in k gojitvi krščanskih čednosti, toda težkomiselni „Stajerc“ se ne more dvigniti tako daleč, njemu je naglašanje enakosti namen. Samo ena misel je, ki se še nekoliko dviga iz te težkomiselnosti, to je opomin: „Nikdar ne sme premagati zeleno sovražstvo krščansko ljubezen!“ Ta opomin naj si pa v prvi vrsti „Stajerc“ sam zapiše za ušesa. Kje je toliko zelenega, brezmejnega sovražstva, kakor ravno v „Stajercu“? Ravno v isti številki, kjer tako gorko pridiga krščansko ljubezen, svoje bližnjike prav neusmiljeno napada in črni pred svetom, posebno ostudno napada duhovščino, in sicer ne samo na splošno, ampak tudi imenoma nič manj nego pet duhovnikov. „Stajerc“ ti se sam biješ po željustih. Tvoje sovražstvo je še vedno nedopovedno večje, nego tvoja „krščanska“ ljubezen.

Cez sodna imenovanja. Ki so se pred kratkim izvršila, piše opravičeno zelo pikro Plojeva „Sloga“ ter kliče slovenske poslance, naj se z vso brezobzirnostjo uprejo tem krivicam. Ta hinavščina Plojevega lista je zares prevelika. Kadar pa naši poslanci z vso brezobzirnostjo postopajo na Dunaju proti ministrom, ki nam delajo te krivice, potem hoji Ploj okoli in obsoja to brezobzirnost. Mi ne bomo dopustili, da bi se s tako neodkrito politiko pokvarjalo naše ljudstvo.

Prepir. Polna napadov na našo stranko in naše poslance je zopet zadnja Plojeva „Sloga“, čeprav „Sloga“ zopet pravi, da se je Ploj baje na Dunaju z drugimi poslanci dogovoril, da se prepiri opuste. Zakaj se torej njegov list ne drži tega dogovora? Naši čitatelji vedo, da zadnji čas Ploja in njegovega hinavskega lista nismo jemali mnogokrat v spomin, toda zadnji dve številki „Sloge“ sta pisali tako nesramno, da bi bilo krivo, ako bi molčali. Politika je boj in v boju se mora vsak udarec vrniti. To je za nas pravilo in po njem naj nasprotniki uravnajo svoja dejanja, če so jim naši udarci neljubi.

Obrekovanje. Po vseh slovenskih liberalnih listih je šlo obrekovanje, da se je šentrupertski župnik g. Pajtlar nasproti domačemu učitelju izrazil o smrti nadučitelja Strmškega. Vendar je enkrat Strmšek strepetal. Sedaj šentrupertski učitelj Čuček v „Stajercu“ (1) izjavlja, da teh besed ni nikdar slišal, niti jih komu pravil. Liberalni listi so torej obrekovali. Zanimivo pa je, da se slovenski učitelj poslužuje za svoje izjave „Stajerca“. Tukaj naj napredno učiteljestvo, ki s tako vneto preganjanja klerikalnega zmaja, zastavi svoje moči.

Posledice slabega berila. V Trstu so imeli pred kratkim dijaki tamošnje gimnazije skupno šolsko spoved. Prihodnji dan zjutraj je pristopil k sv. obhajilu en dijak višjih razredov. Kmalu potem, ko je sprejel sv. hostijo v usta, in se nekoliko oddaljil od obhajilne mize, je vzel sv. hostijo iz ust in jo hotel vtakniti v žepno ruto. To je videlo več ljudi v cerkvi; Marijina hči Tererija Zobeo pa je bila tako pogumna, da je hitro pristopila k dijaku, mu vzela sv.

hostijo iz rok in jo ponesla v svojem molitveniku v zakristijo. Tu je sprejel sv. hostijo ž. g. kaplan Zibach, ki jo je ponesel v posebni škatljici, v kakršni se nosi sveta popotnica, v tabernakelj, kjer je sedaj spravljena, dokler se ne pokvari. Ko mu je bila sv. hostija vzeta iz rok, je rekel mladenič, da je to stvar iz lekarne. Vendar mu ta izgovor ne bo pomagal. Na sveti hostiji se dobro pozna, da je iz cerkve sv. Antona in da je bila v ustih zmočena. Pač žalosten dokaz, kako grde brezbožneže vzgajajo naše srednje šole. — Nekaj podobnega se je zgodilo tudi v Ljubljani pri zadnji školski izpovedi. Nek liberalni dijak višje gimnazije je pred sv. obhajilom snedel celo žemljo in potem prejel sveto hostijo. — To je sad liberalnega in svobodomiselnega upliva na naše dijaštvo. Dijaki stanujejo po stanovanjih, kjer imajo naročene same brezverske časopise. Ni čuda, da pride mlad, neizkušen mladenič, ki uživa tako strupeno hrano, ob vero. Zato pazite, slovenski stariši, komu zaupate mladino, ko jo pošljete v šolo.

Liberalne surovosti. „Domoljub“ poroča, da so na Cepovanskem na Gorškem liberalci zažgali nekemu trgovcu in mesarju hišo, ker ni hotel trobiti v njih brezverski in svobodomiselnosti. Nadalje so ravno tam na več znamenjih razbili sveta razpela, besni, da so pri zadnjih volitvah tako imenitno propadli. Pač pristna liberalna osveta! Vse to je sad tamošnjega liberalnega časopisja, kateremu na las podobni so tudi celjski liberalni listi in samo še globokemu verskemu čutu našega ljudstva, ki je nedostopno za take stvari, se je zahvaliti, da se kaj podobnega tudi pri nas ne dogaja.

Na Gorškem so se vršile v soboto dne 30. oktobra deželnozbornske volitve iz veleposelstva. Zmagali so slovenski liberalci Klančič, Franko in Rutar. Ker so se godile pri volitvah razne nerednosti, bodo volitve iz veleposelstvene skupine najbrž razveljavljene. Razmerje strank je sedaj sledeče: S. L. S. ima 9 poslancev, slovenski liberalci 5, italijanski liberalci 9, italijanski krščanski socialisti 6.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Gregor Hrastelj, župnik 10 K; Simonič, stolni vikar 4 K; Čížek Jožef, dekan, 10 K; Šorn, 4 K; na godu pri gosp. Štraku se nabralo 30 K; Močnik, kaplan 5 K; Kunc, župnik 50 K; za kruh sv. Antona v Ljutomeru 2 K; Bratušek, župnik nahral v veseli družbi 6 K; za kruh sv. Antona v Ljutomeru 1 K; Moravec, stolni župnik 20 K; dijaška predstava v „Nar. domu“ 241 K 88 v; uspeh tožbe (Jager Florijančič) 100 K; jubilejsko darilo g. prof. Domlavič 50 K; župnik Bratušek nabral pri cenjeni družini Pihlerjevi 7 K, okrajna posojilnica Ljutomer 40 K, okrajna hranilnica, Slovenjgradec 70 K; gospodinja Gassenburger 2 vreči krempirja, hiša Čičekova pri Sv. Magdaleni 5 vreči krempirja in 2 vreči repe. Vsem dobrotnikom in dobrotnicam stoteri Bog plati!

Slov. kat. akad. teh. društvo „Zarja“ v Gradcu si je na svojem prvem običnem zboru dne 29. X. 1909 izvolilo za zimski tečaj 1909—10 sledeči odbor: Predsednik tov. stud. med. Ljudevit Kramberger, podpredsednik tov. cand. iur. Ivan Brozovič, tajnik tovariš stud. iur. Janko Koser, blagajnik tov. cand. iur. Miko Oberman, knjižničar tov. stud. iur. Janez Leskovec, gospodar tov. stud. iur. Anton Kodro, odb. namestnik tov. cand. iur. Ivo Česnik.

Društvo! S. K. S. Z. ponovno opozarja vse one članice, ki še niso poslale statističnih podatkov, ki jih rabimo za društveni koledarček, da to blagovolijo v kratkem izvršiti. Vsem tistim društvom, ki še niso te svoje dolžnosti storila, pošljemo še enkrat trebne skovine.

„Zemljevid Slovenske Matice.“ Vsi tisti, ki jim je do tega, da pridejo na zemljevid imena naših krajev v pravilni obliki, naj blagovolijo upravi „Matice Slovenske“ čim preje poročiti, kako imenuje narod sledeče kraje na Stajerskem (oz. kako se imena teh krajev običajno pišejo): Altenbach, Adelsdorf, Haag, Wuggan, Kitzelsdorf severno od Remšnika; O. Fanenbach zapadno od Gomilice; Urklkogel (524 m) južno od Gomilice; Ottenberg, Gersdorf pri Spilfeldu; Lind pri Strassu; Pongratzen, Komriegel, Puchholz, Wuggitz, O. Latein, Sterglegg, Stammeregg, Feisternitz, Hörsdorf, Haselbach, Bischkegg, Pitschgan, Aichberg, Staritsch, Aibl, Perchtold, Mitterstrassen, Manthnerogg (1014 m), Hadernigg, Hadernigg—Kogel (1183 m) pri Ivniku; Lan pri Mižici; Schelsboden, Wundsam, Mauerbach, Franheimerbach pri Framu; Strassgang pri Spodnji Polskavi, Devina pri Črešnjevcu; Pokoče pri Slovenski Bistrici, Kohberg, Palagau Bach pri Gornji Polskavi; Bacher-Berg (1345 m), Bachern (občina) proti jugozapadu od Maribora, St. Heinrich, St. Primen, St. Ursula, Weschnig, Detschaz, Petverschegg, Flaschitsch, Framhof, St. Ulrich, Friedrich, St. Hermagoras, Angenbach, (tudi na Pohorju jugozapadno od Maribora); Kalle pri Polveli, Grumberg pri Črni, istotam Siodwa; Radnik (908 m), Janko pri Velenju; Kleinberg, Struha, Obranje pri Sv. Martinu na Tabi; St. Johannes-Paul pri Braslovcah; Oraček, Slonek, Gnilovčan, Star, Tosti Vrh (1077 m), Planine, Tomaš pri Sv. Martinu; Kom Vrh pri Gruševlah, Krencz pri Radomirju; Ragnica, potok pri Tiru; Hoinigg, St. Nikolai in Rostoke, Attelšek, Kameni Vrh (1695 m), Kernes Vrh (1611 m) pri Planini; Skerno Vrh (123 m) Skerno Bach, Bečeminka Bach pri Šoštanju; Orlov, Mori, Redški Vrh (866 m), St. Helene, Faltzberg (877 m), Schottels, St. Ruprecht, Krivec, Tisnik, Hartenstein, Mesnik, Radusch Bach, Plesnik, Sačell, Seydnik, Suhodol Bach, Smolenik, Krivanek, Plesčnik, Liednik, Raunčak na Potorju severno od Šoštanja; Bejlina pri Framu; Grosskogel (1347 m) na Pohorju; Modrič pri Tinjah na Pohorju, Cigona pri Slov. Bistrici istotam Giesstübel in Visole; Jurtschen-dorf pri Tinjah; Ograja pri Laporju; Forst vzhodno od

Konjic; Serzewiza pri Ponikvi; Landturmberg (1014 m) zapadno od Konjic; Vankan, Kasjak, Schuster, Slepnik, Kačnik na Pohorju; Lasniz Bach pri Grobelcah; Kresswitz zap. od Zibike; Tinsko Bach pri Zibiki; Košnica pri Podčertku; Pušča pri Golobinjaku; Gubno zap. od Prevorje; Krenica (1613 m) jugozap. od Ursule; Fresenbach pri Breznem; Wildonar severno od Mute; Hübner Kogel severno od Spodnjega Dravograda; Saggau, Saggenbach severno od Arveža, Vrakaš, Weley, Werder severo-zapad od Laškega; Kamnee (360 m) pri Motniku; Spiek (954 m) pri Špi-klun, istotam Karan; Burgskel, Leskarnig pri Motniku; Barje pri Kanderšah.

* Za S. K. Z. je daroval g. Ivan Cesar, Mozirje 8 K. Hvala lepa!

Mariborski okraj.

m Somišljeniki. v nedeljo, dne 7. t. m. vsi k predstavi „V Ljubljano jo dajmo“, ki jo priredi Slovenska krščanska socialna zveza v Mariboru v prostorih katoliškega delavskega društva, Flöbergasse Stev. 4. Vstopnina: I. do III. vrste 1 K, IV. do VI. vrste 30 vin., VII. do IX. vrste 60 vin., X. do XIV. vrste 40 vin. Stojišča 20 vin. Začetek ob 8. uri zvečer. Pričakujemo najobilnejše udeležbe iz Maribora in okolice.

m Maribor. Izpred sodišča. 17letni kočarski sin Ferdinand Janžekovič v Mezgovcih je začetkom avgusta tega leta grdo ravnal s svojo materjo in jo s kamnom občutno ranil na glavi. Bil je obsojen na 4 tedne ječe. — Dne 16. avgusta t. l. je opazil posestnik Ivan Plohl v Vinskem vrhu, da je hotel njegov 28letni sin Anton Plohl nesti vino iz hiše in mu je to prepovedal. Sin, ki je hotel nesti vino svoji ljubici, je bil vsled tega tako razkačen, da je začel pretepavati očeta. Anton Plohl je bil obsojen na 6 tednov ječe.

m Pred mariborskim okrožnim sodiščem je stal dne 2. t. m. učitelj Mako Kocbek iz Gornjega grada, ki je dne 21. junija t. l. po noči napadel mariborskega kleparja Wiedemanna ter ga zabolal s kuhinjskim nožem v prsa. Bil je obsojen na 18 mesecev težke ječe, poostrene s temnico in postom vsak četrta leta.

m Maribor. Dramatično društvo priredi v nedeljo 14. t. m. v Narodnem domu veselico „Krasna Lida“.

m Razvanje. Hočki č. gospod kaplan Leben, ki je dosedaj poučeval veronauk v razvanjski šoli, je izjavil, da v novem šolskem letu ne gre več v to šolo. Tu sta namreč šolski načelnik in župan Pukl ter mladi učitelj Legat ustvarila neznosno razmere. Vse si je v sovražstvu, tožijo se križem. Učitelj toži svojega nadučitelja in krečmarja Trinka. In Pukl pa mu pomaga. Zadnjemu sploh ni nič prav. Ker mora mesto č. gospoda Lebena iti poučevati č. gospod kaplan Krajnc, hoče Pukl napraviti protest. Dobri pismonoša Hoffer mora letati od hiše do hiše in pobirati podpise — zoper kateheta Krajnc. Kaj si vsega ta razvanjski župan ne izmisli! Zda bi še rad tudi kateheta nastavljal! To je pač zastoj, gospod Pukl! Iz te moke ne bo kruha. Kolikor nam je znano, gospod kaplan Krajnc še ni nikogar požrl, tudi menda Razvančanov ne bo. In kaj ima zoper gospoda Krajnc? Kakor je pokazala skušnjava iz veronauka, so njegovi otroci v Hočah in pri D. Mariji dobro odgovarjali. Prepričani smo, da tudi naših razvanjskih ne boče zanemarjal, ampak jih bode lepo učil, kar je poštenemu človeku kot kristjanu potrebno za življenje. In to je glavna stvar. Tako je, gospod Pukl! Tisti protest pa le vtaknite v žep, sicer boste dobili dolg nos.

m Razvanje. Zadnja volitev krajnega šolskega sveta je razveljavljena, ker so Pukla, ki je slovenski stebel razvanjskega nemštva, domačini sami — izbačili. Da, da, Puklova zvezda zahaja že za Pohorje.

m Razvančanom svetujemo, naj pobirajo podpise ne zoper kaplana, ampak proti učitelju Legatu. Zda hoče celo tretji razred imeti in pravi, da se mora ta na novo zidati. Na eni strani dela ta mladenič zgage in prepire, na drugi pa bi še rad obdržal naložil velikanski davek za novi šolski razred. Kmetje, s tem mladeničem proč, pa bo mir!

m Slivnica pri Mariboru. Običnega zbora združne mlekarne v Hočah, ki se je vršil v nedeljo, dne 31. pretečenega meseca, so se udeležili združniki skoro polnoštevno. Bil je pa tudi tako važen, kot še nobeden doslej. Na dnevnem redu je bilo: 1. Prememba pravil. 2. Poročilo o zidanju nove mlekarne. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Prosti predlogi. Predsednikom se je soglasno izvolil g. dr. Karl Tausch. Predlagal je, naj se izpremeni pravila v toliko, da se podaljša rok za odpoved od 3 na 18 mesecev. Se je sprejelo. Živo je priporočal, da se zida nova mlekarna, ker 1. Stroji so bili prirejeni pred 10. leti, ko se je osnovala mlekarna, za pridelovanje 800 litrov, sedaj pa pride že blizu 3000 litrov mleka na dan skupaj. 2. Nimamo lastnega poslopja, zato pa moramo plačevati visoko najemnino, vrhu tega je še na nepripravnem prostoru, da se ne da ogniti niti z vozom. 3. Stroje je gnala sedaj vođa, ki nam je pa vedno nagajala, ker po letu je bilo premalo, pozimi pa je zamrznila; v novi mlekarni pa ne bo teh nedostatkov, ker se bo v njo spravil parni stroj. Stala bo približno 50.000 kron, katerih se nam ni treba ustrašiti, ker nam bo dala tudi država in de-

žela podporo. Ko se je dal predlog na glasovanje, je bil enoglasno sprejet. Za načelnika predstojništva je bil z vzklikom izvoljen g. dr. Tausch, njegovim namestnikom g. dekan Adam Grušovnik, mačelnikom nadzorništva pa g. Karl Novak. Omenimo naj še, da je bilo zelo netaktno, da je g. nadučitelj Moder pred bacival č. g. J. Krajnc, da bi se bil vrival kateremu koli članu mlekarne, da bi bil on tajnik pri mlekar- ni, kar je tudi g. K. Novak izjavil pod častno bese- do, da ni res, ampak je on sam č. g. kaplana prosil za sodelovanje, ker so ga nameravali vsi zapustiti. Zahvaliti se pa ne moremo zadosti bl. g. dr. Tau- schu, ki posvečuje vse svoje moči naši mlekar- ni. Ne straši se ne truda, ne potov, ne stroškov, samo da s svojo železno energijo, kar je v procvit naše mle- karne, doseže. Zatorej hvala mu, prisrčna in Bog ga naj nam še ohрани mnogo let!

Slivničan, zadržnik mlekarne.

m Hoče. Občni zbor mlekarne hoče zadržuje je zopet osvetlil in odkril lažnjivost in hudobijo „Stajerca“ in njegovih dopisnikov. Z ozirom na na- pade hočkega dopisnika glede č. gospoda Krajnc v „Stajercu“ je vprašal načelnik zadržuje vse nav- zoče, ali vejo: 1. da je gospod kaplan kateremu čla- nu zadržuje prigradarjal, da naj načelnika dr. Tau- scha (ki je pošten in pristen Nemeč), več ne volijo v odbor; 2. ali je č. gospod kaplan sploh kaj govoril zoper sedanje vodstvo mlekarne; 3. ali se je res vsiljeval za tajnika? In vsi so molčali, nihče se ni oglasil. Torej je vse tisto, kar je bilo v „Stajercu“ glede mlekarne in č. gospoda kaplana — laž in do- pisnika imenujemo tukaj javno lažnjivca. Oglasil se je pač nadučitelj Moder, ki je bil že dolgo tajnik na papirju, ter se je nekaj skliceval na načelnika g. K. Novaka; toda ta mu je pod častno besedo izja- vil, da vse to njegovo govoritve — ni res. In tu- di ni. Pač pa je prišel gosod nadučitelj s tem na- sum, da je on dopisnik tistega članka ali pa je saj sodeloval. Lep nadučitelj na slovenski šoli, ki je do- pisnik „Stajerca“, najgršega lista na svetu!

m Hoče. Hočska mlekarne se bo na novo zida- la, in sicer na tako zvani „gmajni“; za to je bil 14. novembra shod vseli volilcev in davkoplačevalcev za radi prodaje tega občinskega prostora.

m Hoče. Gattiljeva nezdoda. Učitelj Gatti misli, da bo zoper domače stare kmete in druge posestnike s samimi pooblastili zmagal pri volitvi. Pa imel je že v začetku nesrečo. Trgovka gospa Polz ima trgovino v Scherbaumovi hiši. Tu si Gatti misli: Gospodar je mariborski Nemeč, torej mora dati najemnica poobla- stilo za volitev tovarniško-nemčurski stranki. In res, dobil je pooblastilo pred par dnevi. Toda ne za dol- go časa. Gospa Polz si je premislila. Svojemu go- spodarju plača tako najemnino, drugače pa ni od nje- ga odvisna. Pač pa je odvisna od svojih strank, ki so večinoma — in ravno najboljša — vse slovenske in domače: in proti njim bi naj volila? Kaj bi rekel sosed Rojko, ki ji da skupiti na leto 5 do 600 kron, če ne več, kaj župnišče, kaj gospa Wieser, kaj drugi bogati domačini, če bi proti njim volila? Ti bi goto- vo vsi izostali in se ogibali njene trgovine. Spoznala je menda tudi, da bi ne bilo nemogoče, da bi si Ho- čani lahko poskrbeli za slovenskega narodnega tr- govca — na Andraža Schijanetza se v narodnem oziru ni zanesti — in njena trgovina bi trpela veli- ko, veliko škodo. Zato je storila edino pametno, da je Gattiju pooblastilo — vzela nazaj. Takih blamaž bo ta mož doživel še več. Največjo pa na dan volitve!

m Rače. Kmetijska zadruga v Račah naznanja, da ima že sedaj v zalogi Tomažovo žlindro in kalil- jevo sol. Zato si lahko vsi tisti, ki si so jo naročili, kakor tudi drugi, pridejo po njo vsak čas, ker čim- prej se poseje, tem prej se v zemlji razkroji.

m Pri Sv. Križu nad Mariborom se bo obhajal od 13. do 21. novembra t. l. sv. misijon v spomin 50letnice združitve te župnije v Lavantinsko škofijo. Pričakovati je, da se bodo zlasti domači župljani, za- vedajoči se velikega pomena tega dogodka za župni- jo, pa tudi verniki sosednjih župnij tega sv. misijona z veliko gorečnostjo udeleževali. Vodila ga bodeta slavno znana č. gg. Franc Kitak in Vincenc Krivec iz misijonske hiše pri sv. Jožefu v Celju. Bog daj prav obilnega uspeha!

m Selnica ob Dravi. „Sloga“ poroča v zadnji številki o vinski trgovini, ki so jo baje priredili pri nas narodni mla- deniči dne 24. vinotoka v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Čudimo se le, kako da so v očeh „Sloga“ tisti fantje, ki jih je še pred par leti imenovala nemčurje in razbojnik, postali naenkrat tako „vrli narodnjaki“. Če nima „Sloga“ boljših pristašev kakor so ti „vrli narodnjaki“, ki se vedno bahajo a svojo nemščino, jo moramo pač pomilovati.

m Sv. Trojica v Slov. gor. Tudi od nas bodo nekateri zapeljani starši pošiljali svoje otroke v nem- ško šulverajnsko šolo pri Sv. Lenartu. Zaslepljeni starši pač ne promislijo, da je napredovanje v tu- jem jeziku nemogoče. Ker je število učencev še vedno majhno, hoče si Golobov Feri pomagati na drug na- čin. Gospod župan pa so dali nabiti nove samonem- ške kažipot. Otroci, ki bodo hodili v nemško šolo, ne bodo več zmožni slovenskega jezika, in lahko bi za- šli na poti iz šole. Pa nesreča! Čemu bi tudi treba- lo nemške šole. Kažipoti imajo vsi „Nah“ in druge pogreške.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Sliši se, da so št. lenartski agentje precej otrok zbobnali skupaj v svo- jo poneumnjevalnico. Seveda, nova stvar vleče; toda zapomnite si, čez dve ali tri leta, če že ne prej, se bodo vsi starši kesali, da so sploh kdaj v tu nem-

ško šolo zapisali svoje otroke. Le pogledimo si po dru- gih krajih, kjer imajo že tudi šulverajnske šole, ka- kor n. pr. v St. Ilju. Tam je bila tudi šulverajnska šola v začetku nabit polna, a že čez eno leto so sta- riši spoznali, da se v takih šolah njihovi otroci prav ničesar ne nauče. Kaj dobrega imate od te šole pri- čakovati, to vprašajte onega kmeta iz Voličine, ki je za to šolo veliko kamenja navozil, a mesto plačila je pa moral še veliko sto kron sodnijskih stroškov pla- čati! Pravi, da se je že spametoval, predno se je še šola začela.

m Sv. Lenart v Sl. g. Začetek šole. Ker se je že začela šola, dragi starši in davkoplačevalci, še nekaj opominov! Zkrat sem vas že opominjal, ne dajte svojih otrok v nemško šolo, in prepovejte to tudi svojim najem- nikom in vinčarjem. Nekateri, ki so že dali vpisati svojo deco v nemško šolo, so me ubogali, njihovo ime je v nemški šoli že prečrtano, tako je prav. Druge nerazsodnejše pa, ki me nočejo poslušati ter delajo se- bi in nam drugim davkoplačevalcem ne le samo sra- moto, ampak tudi škodo, svarim zadržnikar, dobro si zapomnite še to-le: Vaša sveta dolžnost je, da se va- ši otroci naučijo najpotrebnejše za življenje. To je, pa mogoče le v taki šoli, kakoršna je naša, kjer se uči- jo otroci slovenski in nemški, kjer razume otrok uči- telja, učitelj otroka. Ali vas ni sram, da ste tako ne- spametni in verjamete, da bodo otroci, ko izstopijo iz šole, znali nemški govoriti? Ne, ne bodo znali nem- ški govoriti, pa tudi drugih za življenje potrebnih reči se ne bodo v tej šoli naučili, ker učitelja ne bo- do razumeli. Kaj bi ti, ki siliš otroka v nemške šole, rekel, ko bi moral v francosko šolo? Dobitek od nemške šole bodo imeli samo tisti tržani, — vsi tudi ne — kateri govorijo nemški s svojo deco; ti otroci se bodo naučili lepše govoriti, kajti to, kar slišijo od svojih starišev, ni pravdna nemščina. Naši trža- ni — izjem je zelo malo — so samih hamavci, zajmavci, tumavci, gemavci in sernavci. Soli bomo imeli dve, ali šolska oblast pa ostane ena, ki bo pazila na red- ni obisk na obeh šolah. Ali si res tako zabiti in mis- liš, da ima nemška šola druge postave, ali da jih sploh nima? Nekateri se tudi tolažijo s tem, da bodo naši gospodje učili krščanski nauk. To je res. Kaj mislite, zakaj so pa prosili našega gospoda župni- ka? Ali so naši tržani, ki nikdar ne gredo v cerkev, res naenkrat postali tako vneti katoličani? Kaj še! Imajo že svoje namene, obenem pa gotove, zdaj še prikrite želje! Ne pozabite, da se tik nemške šole stoji črna dvorana lahko nekega dne spremeni v lutrs- ki tempel. Le prosite Baldeka, naj vam pokaže dvo- rano. Notri imajo svetnika, katerega vi niti ne po- znate. 10. oktobra so otvorili nemško šolo, blagoslov- ljena pa ni, kaj pomeni to? — Kaj pa vi Trojčani in Ruperčani! Ali se vam je kaj zvrtilo v glavi? Ali ni škoda za daljno pot in za šolnino? Kdo se ne bi smejal? Nemška šola vam ne prinese sreče in blago- stanja v hišo. Ali se morda tvojemu sosedu, ki brbra par nemških besed, bolje godi nego tebi? Mu li ni treba delati in plučevati davkov? Pogledj si naše tr- žane! Oni vendar precej nemški kvasijo, pa to jim nič ne pomaga. Ko bi ne bilo Südmarke, bi nekateri že davno slana pobrala z njihovo slabo nemščino vred. Mnogo je takih v trgu, ki so Deutsch geboren, kakor so sami rekli, znajo tudi nemški govoriti, pa morajo vendar težka dela opravljati in se jim slabo godi; tedaj nemščina ne pomaga nič, ampak le bi- stra glava in prična roka. Uboga deca, ki ima tako nespametne stariše, da jo silijo namesto v učilnico, v mučilnico! Prazne glavice bodo itak med poukom spale, ali škoda bo za nadarjene otroke; mučili se bodo, ali ves njihov trud bo zastoj, ker ne bodo raz- umeli učitelja. Sentlenartska mučilnica ne bo vzgaja- la bistrih glav, ampak duševnih revežev, ki bodo od dne do dne več pouka zaspali, nazadnje pa nič znali. Ako mi ne verjameš, dragi sotrpni, vprašaj kmete, ki so pošiljali svojo deco v ormoško nemško šolo. Kako se boš pogovarjal z nemškim učiteljem, kako ga prosil za to ali ono, če pa ne znaš dovolj nemški, učitelj pa slovenski ne. Ako vas, dragi kmet- je, v par dneh ne sreča pamet, potem ste vi krivi, da se bodo naša in vaša že itak prevelika plačila še povečala. In ko se bo to zgodilo, potem se bomo po- gledali, pa ne prijazno!

m Sv. Lenart. Otvoritvi (trorazredne nemške šole. Kdo pa je sodeloval v različnih šolah, kjer so radi slabe udeležbe pod ceno, tedaj v škodo prodajali vino, pivo, kavo, frankfurterice itd. Ako ti rečem, v trgu biva samo eden Nemeč, potem pa že veš, kdo. Seveda tega edinega Nemca tudi nimajo posebno ra- di, ker jim večkrat v obraz pove: „Ich bin ein Deut- scher“ (Jaz sem Nemeč). To naše pošilimece jezi, posebno, ker je dotičnik navačen sluga, ki ima pa v mezinu več, nego večina njegovih posilibratov v gla- vi. Dragi bralec, nekatere sodelovalke pa vendar ho- čem omeniti. Neke, po imenu bogata gospa je svoj šotor, kakor so nemški listi pohvalno poročali, opra- vila na svoje stroške. Če imate, milostljiva, na raz- polago toliko denarja, zakaj pa prosite za milostno povišanje svoje pokojnine, češ, da vam je trtna uš uničila vinograd? Gospod P. vedno bridko tožite, da so vam Slovenci vzeli dobro službo, in ne veste, kaj ste storili! Gotovo niste nič storili za naš narod, sa- mo naš denar vam je dišal, in da ste bili v tem ozi- ru res sumljivi, je pokazala vaša hčerka prodajalka dne 10. oktobra. Ali vidite gospod N., ki ste poslali vse svoje hčerke v šoto, da smo imeli prav, da vam nismo pomagali, ker smo Vas skozil in sklozi dobro poznali. Gospodje obrtniki sploh, ki ste pomagali pri

otvoritvi, sedaj pa le gledite, da vam dado gospodje iz rajha zaslužek. Sosed, ako česa potrebuješ, le poj- di k sosedu v rajh, jaz te ne poznam, tebe, nemški šulveraj, pa tudi pomilujem! Kar ti končno ostane v krampljih, to so naši odpadniki, ki so pozabili svojo ljubo mater, to so breznačajnejši, in vsak brezna- čajnejši je nehvaležnejši. Kdor je mlačen v narodnem oziru ter ne pozna narodnega ponosa, je mlačen tudi v verskem oziru; kdor ne spoštuje svojih starišev, pluva v svojo lastno skledo. Za nas je tak človek ve- lika ničla.

m Slov. Bistrica. Tukajšnje Slov. kat. izobraževalno društvo pri- redi dne 21. t. m. v hotelu Austria veselico. Ker je čisti dobitek na- menjen ubogim otrokom okoliške šole, se prosil za obilno udeležbo. Uljudno vabi odbor.

m Kat. bralno in gospodarsko društvo pri St. Lenartu v Slov. goricah je preložilo svoj redni občni zbor na nedeljo 14. listopada t. l. K obilni udeležbi vabi odbor.

m Sv. Andraž v Slov. gor. Vojaško veteransko društvo priredi v nedeljo dne 14. novembra t. l. slavnost. Vspored: 1. Nastop društva na zbirališču ob 8. uri jutraj v Trebincih. 2. Oj pol 9. do 9. ure jutraj sprajem društev. 3. Korakanje v vojaškem redu s godbo k pozni službi božji. Po službi božji v Počovi gostilni: a) koračnica, b) pozdrav predsednika, c) overtura, d) račun slavnostne veselice, e) prosta zabava s petjem, z godbo in govori. Pri čeli slavnosti sodeluje sloveča Kocmutova godba. Posebna vabila se ne razpošiljajo. Sosedna brataška društva in druge uljudno vabi odbor.

Ptujski okraj.

p Načelnik ptujskega mestnega urada je kar- žez noč izgini. Govori se, da so se o pl. Jetmaru sli- šale mnoge pritožbe, ki so g. Ornika nagnile, dati svoji „desni roki“ slovo! Tudi s prejšnjim načelni- kom Ebenhartingerjem ni bilo sreče. Noben nemški list ni prinesel kake vesti!

p Staroslovenske izkopine so našli pred krat- kim na ptujskem gradu: odkopali so nek zid in tu našli doslej 15 človeških ogradij; po najdenih okras- kih sojijo veščaki, da so to Slovenci iz 7. stoletja; mrlji so vsi z obrazi obrnjeni proti vzhodu. En me- ter pod tem pokopališčem pa so našli rimsko tudi z mnogimi ostanki. Opozarjamo naše slovensko zgodo- vinsko društvo, da pošlje kakega veščaka na lice me- sta!

p Hajdin. Ptuj in okolica, zlasti pa še Hajdin je znan daleč po svetu po svojih starorimskih izko- pinah. Pred nekaj časom je nek Hajdinčan (prihod- nič povemo ime), ki ga ljudje sicer štejejo za vednim Slovincem, prodal dva jako lepa in znamenita staro- rimska spomenika grofu Herbersteinu, dasiravno se je Zgodovinsko društvo že menda pred poldrugim le- tom potegovalo zlasti za en kamen in ponujalo pri- merno vsoto! Res žalostno, da domačini oddajo rajši take znamenite zgodovinske reči tujcem, ki nas po- tem, smešijo po svetu, da nimamo za nič višjega za- nimanja, kakor domačemu slovenskemu muzeju!

p Nenavadno lepo vreme je bilo letos ob Vseh svetnikih. Ljudje pridno spravljajo zadnje poljske pri- delke.

p Sv. Urban nad Ptujem. Naš zadnji dopis pod tem zaglavjem moramo popraviti v toliko, da je ban- ka „Slavija“, pri kateri je zavarovan Martin Bru- men, v Pragi, in ne v Ljubljani, kakor se navadno misli in kakor se je tudi zadnjič poročalo. V Ljub- ljani je le njen generalni zastopnik Ivan Hribar, zna- ni vođa kranjskih liberalcev, kojega liberalno ljube- zen do ljudstva pokaže v prav lepi luči imenovani dogodek, za katerega je le on odgovoren, ker spada tudi Stajerska pod njegov zastop. V resnici pa ima svoje vodstvo v Ljubljani samo Vzajemna zavaroval- nica proti požarnim škodam in poškodbam cerkvenih zvonov, katero pa moramo radi njene pravičnosti v primeri z drugimi kar najtopleje priporočati. Njen glavni zastopnik za Stajersko je g. Fran Pograjc v Mariboru.

p Sv. Lovrenc v Slov. gor. Pred enim mese- cem smo v Mladeniški zvezi klicali občinstvu: Na svidenje v „Izobraževalnem društvu“! To svidenje je kmalu prišlo; v nedeljo, dne 31. oktobra vršil se je tukaj ustanovni shod Izobraževalnega društva. Shod je bil prav obilno obiskan, našli smo do 200 udeležencev. Govoril je pooblaščenik S. K. S. Z. za Stajersko, bogoslovni profesor dr. Hohnjec. Doka- zoval je, kako važen namen ima za nas izobraževal- no društvo. Vsakemu človeku je dan neki namen, pa tudi vsakemu narodu. Poleg splošnega namena, ki je lasten vsem ljudem, in to je doseči duševno in te- lesno blagostanje na tem in na onem svetu, imajo posamezni narodi še svoje posebne namene. Stari Grki n. pr. so imeli namen, svetu pokazati, kaj pre- more človek s svojim razumom, ako ga uri in izob- razuje; odtod slavna dela njihovih modrijanov, go- vornikov in umetnikov, s katerimi so si postavili tra- jen spomenik za vse čase. Rimljani so nam pokazali, kaj premore človek s svojo energijo: priča temu je njihova država, ki je obsegala ob Kristusovem času skoro ves taktar znani svet, kar je obenem tudi olaj- šalo in pospeševalo razširjanje krščanstva. Tudi Slo- venci imamo od božje previdnosti določen poseben na- men, in s tem namenom tudi pravico do obstanka. Naš namen je 1. braniti in hraniti krščansko vero, 2. biti predstraža južnim Slovanom proti tujim naro- dom. Slovenci so že nekaj branili sveto vero, proti Turkom, ustavljali se luteranski krivoveri ter brani- jo katoliško vero še dandanes. Kako izvršimo to dvo- no nalogo? Potem izobrazbe. (Treba nam je 1. stro- kovne, stanovske izobrazbe. Svet napreduje, mi mo- ramo z njim; 2. treba občne izobrazbe, poznati tudi politiko, namen in ustroj političnih naprav itd. Vse to nam ponujajo izobraževalna društva s primernim št-

vom, s predavanji, shodi itd. pred očmi moramo imeti posebno izobrazbo naše mladine; ona je naša bodočnost. Zatorej v izobraževalno društvo vsi, katerim je za izobrazbo in za blagor slovenskega naroda. — Ko je g. dr. Hohnjec dokončal svoj govor, vstane domači župnik g. duh. svetovalec Sinko, in se v prisrčnih besedah zahvali govorniku za njegove besede in pravi: „Zborovalci, kaj naj rečemo k temu drugega nego: Pojdi sedaj, pa stori tako! — Potem je sledila volitev odbora. Izvoljeni so bili: Matija Tlakvič, predsednik; župnik in duh. svetovalec Jožef Sinko, podpredsednik; Franc Horvat, tajnik; Martin Zlodnjak, blagajnik; Janez Čuš, Martin Stebih, in Janez Pignar, odborniki. — H koncu je nastopil še mladenič Lovrenc Horvat, ki je v izbranih besedah kazal namen izobraževalnih društev; izobraževalno društvo naj nam bo sredstvo, s katerim si utrjujemo značaj, naj nam bo šola — saj s šolami, zlasti s strokovnimi smo Slovenci malo obdarovani —, naj nam bo pa tudi kakor vaška lipa, pod katero si oddahnemo od truda. — Tako je tedaj izobraževalno društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. obhajalo svoj prvi rojstni dan; da bo pa tudi prospevalo, zato bo treba, da vsi zavedni Lovrenčani pridno sodelujejo in obiskujejo društvene sestanke, in seveda tudi denarno podpirajo društvo (članarina iznaša na leto 1 krono). Torej „Viribus unitis“ (Z združenimi močmi.)

Ljufomerski okraj.

1 Sv. Križ na Murskem polju. Umrl je dne 25. oktobra pri Sv. Križu na Murskem polju g. Franc Križanič, posestnik in dolgoletni cerkveni ključar. Pokojni je bil brat pokojnega preč. g. stolnega dekana Ivana Križaniča. Bil je priljubljen povsod, to je pričal tudi njegov pogreb. Blagemu pokojniku naj sveti večna luč!

1 Vojaško veteransko društvo pri Sv. Križu na Murskem polju priredi dne 7. t. m. zabavni večer. Svira nova veteranska godba. Vstopnina za osebo 50 vin, katere je namenjena za uniformo nove veteranske godbe. K udeležbi vabi vsa sosedna veteranska in druga narodna društva odbor.

Slovenjgraški okraj.

s Smartno pri Velenji. Ivan Lahovnik, po domače Kokošinek, je umrl dne 28. oktobra po dolgotrajni, mučni bolezni. Ranjkega je pač poznala cela Saleška dolina. Rojen na Paki nad Velenjem, kjer se sedaj vodi vzorno domačijo njegov brat, veleposestnik po domače Košan, se je priženil na Kokošinekovo pod cerkvijo Smartinsko. Poleg svoje kmetije je vodil gostilno, v katero je ranjki zvaljal s svojo izredno zgornostjo tržane in kmete, ki so se prav radi zbirali pri njem na vrtu. Kmetom je bil ranjki v vsaki zadevi dober svetovalec; bil je namreč trezno misleč, skušen mož, ki je presodil vsako zadevo z izredno trdnostjo in premišljenostjo. Lahovnik je v prostem času mnogo čital; bil je vedni naročnik „Slovenskega Gospodarja“, katerega mu je bil vdan do zadnjega zdihljeja. V mladosti je prišel precej po svetu in si ogledal vse reči; kamor je prišel, je odprl oči in spoznaval vso okolico. Ponosen je bil na svoja vojaška leta. Bil je tudi pri okupaciji Bosne in Hercegovine. Včasih je cele popoldne pripovedoval svojim znancom z nekim navdušenjem in pogumom o bojih, katere so imeli avstrijski vojaki s Turki v Bosni. Kadar se je razgovarjal o teh zanimivih dogodkih, si lahko opazil, kako mu žarijo oči samega veselja, češ, da je bil on tudi med tistimi junaki, ki so prelivali kri za domovino. Nikdar pa nisi slišal od njega kako slabo stran vojaškega življenja, kako trpljenje in pomanjkanje; le vse dobro pozna srčen vojak, bridke ure mora pozabiti. Zares, Kokošinek je bil vojak domovine v pravem pomenu besede. Dasi priprost kmet, je imel povsod mnogo ugleda. Ljudje so ga spoštovali, mu izkazovali svoje zaupanje povsod tudi v javnih zastopih. Dolgo dobo svojega bivanja na Kokošinekovem je bil vestni cerkveni ključar. Kdo se ne spominja velike, močate postave, dan za dnevom pred glavnim oltarjem v župnijski cerkvi? Velika velenjska občina ga je štela med odbornike; bil je celo več časa prvi svetovalec tržkega odbora v Velenji. Začetkoma je bil ranjki Kokošinek tudi glavni stebler slovenske posojilnice velenjske. Uradoval je tudi pri tem denarnem zavodu. Ko je pa prešla z liberalne roke, ji je pokazal hrbet, kakor drugi katoliški možje. In od tiste dobe ni v posojilnici več pravega dela; ne vodijo je namreč več domačini, temveč iz soštanja notar in pa Goršek, za katere se pač to ljudstvo, katero je zaupalo Lahovniku in drugim pristašem K. Z., mnogo ne zmeni. Z velikim veseljem pa moramo še omeniti, da je ranjki mesel seboj v grob neomajenega svoj narodni značaj in narodne svetlinje. Dasi priprost kmet, ga bi vendar toplo priporočali vsem tržanom v zgled radi njegovega neomajenega slovenskega mišljenja. Čast mu, možu, ki je vedel ceniti pravo narodnost in tolikokrat razkrinkal laži-narodnost tržanov in bičal predrzno nastopanje prokletega nemškutarja. Sveta jeza ga je popadla, če je govoril o njihovem početju. Grajal je s pikrimi besedami mladenost slovenskih tržanov in neodločno njihovo nastopanje; večkrat jim je zabrusil v obraz, da jim je narodnost le žen! To je bil mož, jeklen in odkritosrčen, kakršni so treba več v Saleški dolini, kjer tako pro-

dira nemškutarja radi neodločnosti Slovencev samih. Prehitro je preminil mož, marsikaj bi še bil lahko dosegel; toda bolezen ga je mučila nad dve leti. Junaško jo je prenašal; nikdar ni tožil, temveč le upal in upal na boljše dni svojega življenja. Dragi Kokošinek, te boljše dni si našel! Toda ne na tem svetu, onkraj sveta v grobu. Tu je večni mir, katerega si si zaslužil! Počivaj v miru! Mi se bomo pa s hvaležnostjo spominjali svojega dobrega znanca in prijatelja, svetovalec in dobrotnika. Spomin v prebivalcih gornje Saleške doline ti je zagotovljen! Bog ti plačuj vse, kar si hudega prebil med nami na trnjevi poti skozi truda polno življenje. Kličemo ti le: Na svidenje — nad zvezdami!

s Saleška dolina. Prodajalna Valenčakova v Velenji ponudi vsem ljudem najboljšega in najcenejšega blaga. Vsak kmet, vsak tržan naj gre le k Valenčaku kupovat. On bode vsem prav dobro postregel.

s Velenje. Kje so slovenske gostilne v trgu? Saj jih vendar vsi poznamo; pri Špenku ali pri županu, pri Vajdetu in pri Hudoverniku. Kmetje, dovolj imamo tri gostilne; le-te obiskujmo.

Konjiški okraj.

k Konjiška okolica. Odborniki občine Konjiška okolica so si pri volitvi župana dne 2. novembra izbrali za župana gospoda Ignacija Potnik, posestnika v Gabrovljah. Dobro so izbrali. — 15 glasov je dobil od 18 — saj to je res mož, vrl pristaš S. K. Z., ter ob enem tudi načelnik krajnega šolskega sveta in cerkveno-skladnega odbora. — Zivio!

Celjski okraj.

c Hotel „Pri belem volu“ v Celju. Vsi Slovenci brez razlike strank so bili veseli, da je prišlo to podjetje v narodne roke: prvi in edini slovenski hotel na Stajerskem! Zato so radi zahajali v ta hotel. Le gg. Lesničarju in Spindlerju to ni bilo in še ni kaj vseč. Bojda jima tudi ni nič na tem ležeče, če bi se od tega podjetja prodala izvenmestna posestva. Če se pa to zgodi, izgubi podjetje veleposesniški glas, ki je vendar pri volitvah v okrajni zastop tako potreben. Sta res čudna ta dva „narodna politika“!

c Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju. Urednika obeh listov v Celju, gospoda Lesničar in Spindler, data napadati v obeh svojih listih istobesedno gospode župnike, ki bojda agitirajo za Ljudsko posojilnico s tem, da ima ta že 20 milijonov hranilnih vlog. Mi smo prepričani, da noben gospod župnik tega ni rekel. Morda ve, da v teh 2 letih, odkar posojilnica obstoji, to ni mogoče. Če je pa res ta govorica kje razširjena, je za posojilnico to lepo znamenje, da ja na tako dobrem glasu. Po naših informacijah je ta posojilnica računski zaključek za leto 1908 poslala v par sto izvodih po celem Spodnještajerskem, gg. Lesničarju in Spindlerju pa ne. Kar je res, je res: Toliko kulantni pa bi že lahko bili pri Ljudski posojilnici, da bi tudi tema dvema gospodoma vsakemu po en izvod lahko poslali, da ne bi sanjala o dvajsetih milijonih!

c Odvetnika sta postala dne 11. novembra t. l. predsednik in podpredsednik „Narodne stranke“, dr. Kukovec in dr. Božič. Prvi je odprl lastno odvetniško pisarno pred kolodvorom v Celju, drugi pa je stopil kot družabnik v odvetniško pisarno dr. Filipiča.

c Galicija pri Celju. Obsojen je bil dne 30. oktobra t. l. zaradi težke telesne poškodbe sin tukajšnjega najhujšega pristaša liberalne Narodne „stranke“, Jernej Narekš na štiri mesece ječe in povračilo vseh troškov, ker je km. sinu Martinu Križan vrgel kamen v obraz. Pri obravnavi navzoči oče je bil lahko vesel svojih sinov, ko je bral sodnik Jerneju cele listanje „vzglednih“ dejanj, ki kažejo krasen sad liberalne vzgoje in omike.

c Kmetijska šola v St. Jurju ob juž. žel. Raze okolščine so zadržale izvršitev stavbe novih poslopij. S tem se pa otvoritev zakasni sedaj še na nedoločen čas. Prošenj za vstop je toliko, da se mora zato večji del prosilcev odkloniti. Vpoštevajo se v prvi vrsti starejši, mlajši pridejo lahko prihodnja leta na vrsto. Nove prošnje se ne morejo več upoštevati. Sprejeti bodo pravočasno obveščeni, kdaj se bo začel redni pouk, kdaj morejo vstopiti.

Ravnateljstvo. c St. Jur ob juž. žel. Naše liberalce silno peče, da se je njih naklep, povzročiti našim pristašem vsled konkurza konzumnega društva velike izgube, izjalovil. V svojih listih lažejo, da je groza. Za danes samo nekaj odgovora. Konkurs konzumnega društva so zakrivali liberalci. G. Drolenig in drugovi sporodite javnosti, kako so na sodišču nasprotovali vaši prijavi, kako so izjavljali, da ni povoda za konkurz. G. Drolenig, opišite resnično dogodka na obnem zboru! Poročajte, če je bilo odobrenje računskega zaključka na dnevnem redu, poročajte, kaj je govoril g. Pušenjak, izjavite, da „Narodni List“ laže! Posredoval je g. dr. Benkovič in zastopniki Z. Z., da se ustavi prodaja „pod roko“ in z uspehom. Debela laž je, da je bil dr. Susteršič pri celi zadevi udeležen, lažnjiva so tudi vsa poročila o grozni izgubi. Če bi liberalci „pod roko“ prodajali blago, bi bila huda izguba, ker so hoteli uprav oves prodati svojemu pristašu G. za 13 K, a vsled licitacije naših mož se je prodal za 16,25 K. O „delovanju“ liberalcev v zade-

vi konzumnega društva v St. Jurju bomo še obširno pisali, sedaj le poudarjamo, da se bo cela zadeva rešila brez znatne izgube, mogoče v obče izgube ne bo. Kmetje! Iz dogodkov pri konzumnem društvu uvidite, kako ljudski prijatelji so vaši šentjurski liberalci.

c Sv. Jurij ob juž. železnici. V nedeljo, dne 31. oktobra nam je naše vrlo kat. bralno društvo priskrbelo užitek polno zabavo. Ob popolnoma natlačeni dvorani, vključno slabemu vremenu, je priredilo kar dve igri: „Čašica kave“ in „Kazen ne izostane“. — Prva je bila dokaj smešna ter so jo naša vrlo dekleta res izborno rešila. Čast njim! A tudi naši fantje so prav dobro igrali. Posebno zahvalo zaslužijo: brat F. Cmok, vaditelj Orlov, Zličar Franc in tudi Ungarjevi mladeniči. Pevski zbor s tamburaši nam je zapel par pesmic pod vodstvom vrlega g. Raztočnika. Nazadnje smo se razšli z željo, da društvo kmalu še kaj enakega priredi, mi se bomo že mnogobrojno udeležili. Nazdar!

c Braslovce. Tukajšnje orožništvo je izročilo vojaški oblasti v Celju prostaka 26. domobranskega pehotnega polka v Celju, Ivana Plankota, ki je pred nekoliko dnevi pobegnil. Hotel je uiti v Ameriko.

c Smarje pri Jelšah. Pred kratkim je umrl pri nas v najboljši moški dobi, neustrašen katoliški mož, Franc Petaner. Blagi pokojnik je bil vnet za vse dobro ter vedno odločno na katoliški strani. Ob času raznih volitev ni le sam storil svoje dolžnosti, da bi samo svoj glas oddal za pravično našo stvar — ampak vse sosedne daleč na okolu je spravil tak dan skupaj ter jih pripeljal po deset na volišče! Slava njegovemu spominu! Svetila mu večna luč!

c Kat. bralno društvo pri Sv. Jurju ob juž. žel. naznani, da bo na željo slav. občinstva v nedeljo dne 7. novembra ponovilo igri „Čašica kave“ in „Kazen ne izostane“. Začetek ob 8. uri popoldne. Vstopnina znizana. Posebnih vabil se ne bo razpošiljalo. K obliki udeležbi vabi društvo.

Vestnik mladinske organizacije.

Središče. V nedeljo 31. okt. se je vršil pri nas liberalni mladinski shod, katerega so se udeležili v prvi vrsti Obrežani, Jastrebnici, Bolfenčani in deloma tudi Središčani. Vseh zborovalcev je bilo nekaj nad 100, med temi okoli 50 mladeničev, iz Središča samo okoli 10. Namen shoda je bil ustanovitev šole in mladinske organizacije. Toda smola, ta presneta smola, ki jo imajo liberalci. Za sokolski in mladinski odbor so se vpisali trije mladeniči iz Središča in nič članov, glede na žensko odborico pa je vladala taka suša, da je sploh niso našli v Središču in bodo središke tržanke zastopane po jastrebnških in obrežkih odbornicah. Posebno smolo je imel predsednik Dogša, kateri je shod tako slabo vodil, da so ga vsi pomilovali. Glavni stebler shoda je bil šentjurski učitelj Čulek. Seveda tudi šentjurskega Oseta in Ferleza ni manjkalo, katere sta deklarirala svoja brezplivna govora. Posebno Ferlež je kaj naglo bral svoj govor. Ljudje so po shodu govorili: dr. Sernee iz Maribora je še nekaj povedal, vse drugo je bilo mlatitev prazne slame. Toraj s Sokolom in mladinsko napredno zvezo ne bo nič, vsaj v Središču gotovo ne, ker je popolnoma izključeno, da bi središki mladeniči sledili Kočvarju in Baumanu. Mladeniči in dekleta središke župnije, varujte se liberalne mreže! Liberalna gospoda hoče le, da njim služite v njihove umazane namene. Izobrazba vaša je njim deveta briga. Za izobraževanje vam najbolj služi, dokler še nimate kake boljše organizacije, čitanje dobrega časopisa in knjig. Stariši, pazite da vam liberalna klika ne okuži duše vaših otrok! Človek, kateri vero izgubi in se posmehuje ter norčuje iz cerkve in božjih zapovedi in vsega, kar je verskega, tak človek je nevaren sebi, svoji družini in svojemu bližnjemu. Toraj še enkrat čujte in pazite, dokler je še čas. Pristojne činiteleje pa opozarjamo, naj vendar obrnejo večjo pozornost na našo mladino.

Mladeniči pozor! Dne 8. novembra ob 5. uri zvečer se začnejo duhovne vaje za mladeniče pri sv. Jožefu nad Celjem. Udeležite se jih prav v obilnem številu. Naj se kdo imenuje kakorkoli, nobenemu ne bodo škodovala goreče pridige g. misijonarjev. Zlasti mladeniči iz bližnjih župnij kakor Teharje, St. Jur i. t. d. ste vabljeni vsi, da nas ne bodo osramotili Prekmurci, ki pridejo 20 in še več ur daleč. Stariši, ne branite svojim sinovom k tako potrebnim naukom. Vse se dandanes izobrazuje, kar je vse hvale vredno, pa kakor je duša več vredna kot telo, tako naj nam bo tudi naša duševna izobrazba prva. Torej na veselo svidenje mladeniči, pri sv. Jožefu! Eden izmed mladeničev.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Izobraževalno društvo pri Sv. Lovrencu si namerava osnovati poseben dekliški odsek; zato vabimo dekleta in žene na ustanovni shod Dekliške zveze, ki se bo vršil v nedeljo dne 14. novembra po večernicah, kakor po navadi v stari šoli. — Dne 21. novembra ob istem času se vrši 11. letni občni zbor Mladeniške zveze pri Sv. Lovrencu; natančneje naznanilo sledi v prihodnji številki „Slov. Gospodarja.“

Najnovejše novice.

Katoliško politično društvo za ormoški okraj priredi v nedeljo, dne 7. novembra t. l. popoldne ob 3. uri javen političen shod pri Sv. Tomažu. Govori deželni poslanec Meško in drugi.

Listnica uredništva.

Vseh dopisov nam ni bilo mogoče spraviti v to številko. Za prihodnjo številko smo torej odločili: Vitomari, Celje, Dobrna, Sv. Rma, Hoče, Zibika, Sv. Peter, Dramlje, Smarje pri Jelšah, Veržej, Sv. Vid, Sv. Miklavž pri Slovenjgradcu, Ljubno, Tepanje. — Sv. Lovrenc v Sl. g.: Preveč osebno, sicer pa res zelo poučno, kako Stajerske pehujstvo upliva na ljudi.